П III 321

12 СТРАНА

САВРЕМЕНИ

2 ДИНАРА

НОВИ САД

ПОТПУНО НЕЗАВИСАН НЕДЕЉНИ ЛИСТ — ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Год. I. 19. јула 1924. године Број 7.

Хајка на новинаре

„Истина боли, истина вређа, истина убија“.

—

Александар Велики опростио је све испаде Демостену, јер се уверио, да је истину говорио!“

—

Од како је изашао први број нашега листа, стизале су нам са разних страна и озбиљне и неозбиљне претње због неких нападаја, који су изашли у листу. Претње су биле разноврсне: било је претњи, које су наговештавале бојкотовање нашега листа, било је претњи са терором и батинама, било је претње са прогањањем на разне начине и томе слично. *Некој господи, коју смо изнели пред јавност није се свидело, што смо истину казали, није им се допало, што смо пред широм публиком били искрени и, по њиховом мишљењу, индискретни, није им било право, што се мешамо у ствари, које, како они тврде, не спадају пред јавност.* Преко свега тога прешли смо мирно и нисмо се осврталн ни на једну претњу. Били смо на чисто стиме, да та господа, баш зато што прете, јер да је правда на њиховој страни, они би нас бар покушали тужити суду. Али они баш то нису учинили, јер су знали, да тај суд њима ни у коме случају не може дати за право. И зато су покушали, да нам прете, да на илегалан начин стекну задовољштину за нанесену „увреду“.

Давно је позната ствар, да истина, када се човеку у очи каже, боли, вређа и убија. Чувени грчки беседник Демостен одржао је неколико великих говора пред Атињанима против Филипа, македонског краља, у доба када је цела Грчка стајала пред непосредном инвазијом македонске војске, када се знало, да ће цела Грчка потпасти под македонску краљевину. Па ипак тај Демостен није се страшио моћнога краља Филипа, нападао га је, оптуживао и када су Македонци ушли у Атину, није покушао ни да бега, знајући да је истину говорио. Није морао да за љубав истине и правде и главу изгуби. Филип, краљ македонски, па доцније и његов Александар Велики протеривали су и кажњавали Демостена неколико пута, и то веома строго, али је Александар на крају ипак све опростио Демостену, јер се уверио, да је овај истину говорио. Људска историја је пуна сличних примера. *Истина је бесмртна, истина је већа, она се не може победити, она се не може силом и неправдом угушити, она је јача и од најмоћнијих владара.*

Новинари су борци истине и правде. Они нису зато ту, да хвале, уздижу и величају оно што не ваља, да сакривају зло и неваљалштину, порок и

КАФАНСКИ МОТИВИ

Гост: Шта то значи? чаше су вам тако прљаве као да их пет недеље нисте прали!
Келнер: Пардон! Господине — чаше су јуче пране!

Идућег месеца излази „НОВОСАДСКИ КОМПАС“!

гад, не, они су зато ту, да тај порок и гад чисте, да, у интересу целога света, целога човенчанства бране правду и истинитост и прогањају подлост и неваљалштину. Сваки појединн новинар, који се бави јавним пословима, решен је на све: када је изабрао тај позив, он је обрачунао са свим постојећим евентуалностима. Он је на чисто с тиме, да је његов занат веома тежак, страшан и пун опасности, јер он зна, да многи људи не воле истину, не воле правду. *Али баш зато, не сме се новинар осврштати на никакве претње, не сме у својој борби претеривати, па макар то главе, живота стало!*

Поводом случаја г. *Пајкана Марковића*, који је, као што је познато, на најординарнији начин малтретиран и тучен у канцеларији комесаријата жељезничке полиције, *дигла се од стране заинтересованих и кривих личности права хајка на новинаре.* Овим случајем позабавили се скоро сви листови у земљи, па су сви, наравно, осудили приђивача тога немилога догађаја, који се у једној уставној и слободној земљи није смео одиграти. Поред свега тога, увређени прете новинарима на најгрознији начин. Један од те господе отишао је шта више тако далеко, *да је јавно, пред сведоцима, у трезвеном стању, у редакцији једнога листа, изјавио:*

— *Нећу мировати, док једнога од новинара сабљом не исечем на комаде!*

Тај господин треба да зна ју ово: *Да су новинари хтели да живе у љубави са људима, да су хтели прелазити хришћанском стрпељивошћу преко разних неправди и неваљалства, неби изабрали новинарски занат, они би отишли у попове и калуђере!* Према томе новинаре не може нико застрашити ни претњама, ни батинама, ни грубим псовкама. Свестан новинар се, ако буде потребно, и главу своју положити за љубав правде и истинитости. *А ако један или двоје и погину ту су остали, који ће или осветити и који се и даље борити за исте идеале, за исте циљеве, за опште добро човечанства, ићи ће и даље правим одређеним путем, не бојећи се жандарских сабаља, песница, батина и затвора!*

Ти новинари ће увек бити јачи, јер је правда и истинитост на њиховој страни!

(в. сп)

За наше Море!

— Излет на Јадран —

Централни Одбор Јадранске Страже у Сплиту приређује дне 5. августа с. г. у Сплиту велику свечаност приликом доласка у посету нашој држави Енглеске Морнарице, која ће овај пут доћи у наше воде у бројној снази, какова ретко долази.

Чланови Јадранске Страже овом пригодом моћи ће се упознати са лепотом наше обале, важности мора и хисторичним знаменитостима и дражестима природном града Сплита и његове околице, а и осталих места далматинске обале и њезиних убавих отока, и науживати се ретке разоноде на мору.

Личности на одговорним положајима упознаће се са свима предностима и потребама наше морске обале. Излет ће се обавити редовитим линијама Јадранске и Дубровачке Пловитбе уз 50% попуста превозне цене, а такав попуст добиће излетници и при жељезничкој вожњи до Сушака и натраг уз легитимацију, коју ће поједини излетник моћи добити код потписаног, коме ће се као излетник имати да пријави најдаље до 25. јула ове године, како би се излетницима у Сплиту од стране одбора резервирале собе, јер после тога рока пријаве се неће узети у обзир ради немогућности гаранције, да ће се у задње дане моћи наћи соба због навале странаца, у колико неби хтели сами да се за ноћиште опскрбе. За излетнике ће Одбор испословати дозволу разгледања енглеских ратних лађа.

Пошто ће подружница Јадранске Страже у Ђеновићу (Бока Которска) дана 10. августа о, г. у Херцегновоме открити споменик за време светског рата стрељаним Далматинцима, који својим животом платише жарку синовљеву љубав према отаџбини, излетници ће моћи уживати горње превозне попусте на лађама до Херцегновога и натраг.

Паробродске везе ове су:

Полазак из Сушака са луксузном лађом „Салона“ у недељу 3. августа о, г. 20 сати. Долазак у Сплит у понедељак 4. августа о. г. у 13 сати. Полазак из Сплита за Сушак у среду 6. августа о. г. у 15 сати; долазак на Сушак у четвртак 7. августа о. г. у 7·30 сати.

Излетницима од Сплита до Херцегновога имају исто тако згодне салонске брзе лађе.

Од Главног Одбора Јадранске Стаже за Војводину у Новом Саду,

Секретар: **С. Гаванска** Председник: **Душан Башић**

Матица, г. Шварц и Матичини пацови

Матица Српска на дну свога дворишта, у магазину иза домарева стана има велико стовариште књига, својих ранијих издања. Тих је књига на хиљаде благодарећи комерцијалноме духу Матичине управе, њих покрива пуста прашина и читају мишеви и пацови.

Лањске године поднели су два овдашња књижара предлог Матичиној управи, да им се уступи у Матичиној кући локал, а они ће предузети у комисију растурање свију Ма-

тичиних издања. Предлог тај био је прихваћен и о њему се у неколико управних седница расправљало.

Међутим септембра пр. г. бива изабран нови секретар Матичар и његов је први посао био, да поквари преговоре са књижарима и да изнесе свој предлог: да Матица отвори књижару у властитој режији. И господа у Матичиној управи лепо прихватише овај предлог, изаслаше једног члана да на Матичин трошак проучава књижарство и кад им није успело да на прошлој седници профуртимаше ту ствар, они сада у овој летњој врућини сазваше ванредну скупштину, јер се неком журило.

Али како код нас не може ништа бити без изненађења, то ни ова Матичина скупштина није прошла без изненађења У аналима Матице Српске ова ће скупштина остати једна вечита брука и срамота нашег ситничарства. Одбор делегован у питању књижаре спрема предлог да се отвори књижара и у ту сврху даје хитно сазвати ванредну скупштину: но када господа дознају, да се спрема акција против њихова предлога, онда брже боље подносе предлог, да одустају од првога.

И сада се Матичини чланови питају: *коме је требала цела та комедија и докле ће трајати то стање у Матици.* Г. Шварц у чијем је локалу требала бити смештена Матичина књижара, свакако ће се топло молити Јехови за живот и здравље режимлија у Матици, а Матичини пацови (они четвороноги у магазину) у сласт ће и даље читати и наслађивати се са Матичиним издањима.

По вечерњу се светац познаје, а по оваким случајевима се може наслутити, каква ће бити стогодишња обнова Матице Српске.

Н.

Статистички преглед позоришне сезоне 1923—1924. г.

Сезона је отпочела 1. септ. 1923. г. и трајала до 30. јуна 1924. г.

У то је време давано свега 388 представа и то: 203 драмске, од којих 159 вечерњих, 39 дневних, 15 ђачких; и 154 оперске и оперетске (54 оперске и 10 оперетских), од којих 131 вечерња, 14 дневних, 9 ђачких. Остало су разна гостовања посебних трупа.

Драма.

Домаћи аутори:

Новитети: Ст. Сремац: Зона Замфирова (9) Јанковић: Нови (3), Нушић: Пут око света (5), Сумњиво лице (9), Dtto. Светски рат (8), Петровић: У навиљцима (7), Род (7), Чизме (7) Чвор (4), Љубинко: Девојачка клетва (2), Свега 5 аутора, 11 дела, 38 представа.

Репризе: Јов. Стерија: Добра жена (5), Зла жена (1), Покондирена тиква (3), Фрајденрајх: Граничари (1), Ј. Суботић: Бој на Косову (1), Глишић: Два цванцика (2), Подвала (2), Ђоровић: Зулумћар (3), Ст. Сремац: Ивкова слава (4), Округић: Шокица (1), Сађурица и Шубара (1), К. Трифковић: Љубавно писмо (2), Избирачица (1) Нушић: Народни посланик (1), Протекција (1), Петровић: Пљусак (1), Јакшић: Станоје Главаш (4), Драгашевић: Хајдук Вељко (1) Огризовић: Хасанагица (2), Веселиновић: Ђидо (2), Станковић: Коштана (4) Свега 14 аутора, 22 дела, 43 представе.

Словенски аутори.

Новитети: Јеврејинов: Главна ствар (5), Ришков: Државни стан (3), Достојевски: Злочин и казна (4), Потапенко: Љубав (3). Свега 4 аутора, 4 дела, 15 представа.

Репризе: Мјасницхи: Зец (2), Чикина кућа (2), Расудов: Епидемија (3), Гогољ: Женидба (3), Ревизор (1), Тургењев: О туђем хлебу (2). Свега 4 аутора, 6 дела, 13 представа.

Страни аутори.

Новитети: Шалом Аш: Бросвете (2) Гитри: Заузеће твог ђаве (3), Бернстен: Израиљ (2), Крадљивац (3), Бернон: Мандарин (2), Бернар Шо: Пигмалион (8), Пежињски: Ашантка (3), Мајер-Ферстер: Стари Хајделберг (4), Бризбар: Париска сиротиња (3), Шенхар: Жена сатана (1), Никодеми: Скамполо (7). А. Дима Госпођа с камелијама (6) Свега 11 аутора, 12 дела 48 представа.

Репризе: А Дима: Г. Алфонс (1), Сиглигети: Војни бегунац (1), Циганин (2), Булментал: Код белог коња (1), Бисон: Г-ђа Икс (2), Судерман: Завичај (2), Част (2), Десвалијер: Какав отац, такав син (3), Томас: Карлова тетка (2), Грене д' Анкур: Љубав у купатилу (1), Молнар: Лилиом (1), Ђаво (2), Лабиш: Штедионица (4), Шекспир: Млетачки трговац (4), Отело (2), Ромео и Јулија (3), Тот: Сеоска Лола (1) Халеви: Трикош и Каколе (1), Кноблаух: Фаун (3), Ет Реј: У новој кожи (1), Сарду: Присни пријатељи (1), Шентан: Отмица сабињанака (3) Барнет: Мали Лорд (5). Свега 19 аутора, 23 дела, 52 представе.

Опера.

Домаћи аутори:

Реприза: Зајц: Никола Шубић Зрињски (5).

Словенски аутори:

Реприза: Сметана: Продана невеста (6).

Страни аутори:

Новитет: Офенбах: Хофманове приче (10).

Репризе: Верди: Трубадур (3), Риголето (5), Травиата (9). Пучини: Тоска (6) Мадам Бетерфлај (10). Свега 5 аутора, 8 дела, 54 представе.

(Свршиће се у идућем броју.)

Читајте и ширите Савремени Нови Сад

НЕШТО О МОРАЛУ КОД НАС

— Шта је код нас „морал о“ а шта „неморално“ —

Нема сумње да је после рата морал код нас пао али да је он толико пао да се с њиме води формална трговина, е то већ прелази границе и сваке толеранције.

На жалост наша интелигенција која би требала да поведе неку борбу против неморала, држи се у овој ствари потпуно индиферентно тако, да нам се чини да она и несвесно сондира терен за његово даље ширење.

Узећемо само један конкретан случај: у прошлом броју нашега листа ми смо изнели један случај са Штранда, који јасно илуструје стање „морала“ код нас.

Овај чланак изазвао је у нашем грађанству различите коментаре: једну су целу ствар схватили са *шаљиве стране*, други су се *љутили* на целу ствар, доказујући како је то неозбиљно писати о таквим стварима, док су *трећи* про форма, били *скандализовани* целим догађајем и осуђивали подједнако *и нас*, што смо о тој ствари писали, а исто тако *и оне*, који су дали *повода* да се о томе *пише*.

У ствари нико се није ни макао да се тај скандал *расчисти*. Остала штампа је ћутке прешла преко целог догађаја и тиме би цела ствар *требала* б и т и ликвидирана. Доиста случај вема *карактеристичан* за данашње прилике!

И тако би наш чланак имао једино ту добру страну да ће се парови у будуће чувати тако „јасних“ доказа па ће то чинити у будуће — место на Штранду — у једном хотелу у Каменици.....

Региструјемо по новинарској дужности!

Бонбона за лето јесте Ли-ли-хип!

Позориште

— Комични магичар или глазбени критичар „Deutsches Volksblatta“ —

Овај лист, који се у противности са својом већом и знатнијом браћом (Berliner Tagblatt, Zeit, Stunde, Fremdenblatt, итд.) још увек сам себи свиђа у оделу препотопних, готичких слова, дао је у свом броју 1392 од 13. IIV. о. г. поново место једној глазбеној расправи у којој се њен горко-слатки критичар иронично залетео о један потпуно оправдани израз критике изашле у нашем листу бр. 3 под натписом „Мадам Бетерфлај 16. VI. о. г.“ од Renaulta Нашим читаоцима још је у памћењу, да је *Renault* долазак гђе Попове на Н. Садску оперу као гост наведеном приликом назвао упадањем у средину глазбених аналфабета. Овај израз аналфабет ставио је духовити критичар Д. Ф.-а у још духовитије „наводнике“ те испод њих поред непотребног и најивног мишљења, да се са овим изразом неможе једноставно осудити цели ансамбл, још набраја све, сваком деришту познате врлине појединих чланова наше опере, које нико не пориче, изузев неколико патолошких случајева. Господину критичару, који по својој прилици није знао како да започне своју хермафродитску епистолу буди овоме засебно растумачено, да нашем глазбеном рутинираном критичару није био задатак судити оперни ансамбл у опће, него специјално дотичну представу, као што је то сваком писменом човеку већ из натписа савршено јасно. Логична погрешка бр. 1! Ако је надаље критичару Д. Ф.-а његово изобилно, сањарско-високо мишљење о уметности гђе Попове озбиљно и искрено, онда није појмљиво да не осећа ситуацију у коју је запала ова генијална уметница са својим високо надмашујућим способностима, кад су јој секундирали императорска *Сузуки*, *Бајазцо-Јамадори*, пијана обое и остале диригирајуће одн. недиригирајуће комплице. (Wer weiss etwas?) Зар није ово коа да је покојни *Бисмарк* запао у *Камерун?* Или можда г. критичар не обожава тако озбиљно уметност гђе. Попове? Логична погрешка бр. 2!

Из једне стварно замишљене критике извадити један израз, те се на њему садистички ваљати и покушати на тај начин за себе створити интелектуалан капитал — то је слабоумни неукусни начин прљаве критике.

Штета само да г. критичар Д. Ф.-а није своја бујна размишљања развијао још и даље, јер би на тај оптимистички (као што он каже модерни) начин морао доћи до закључка, да је опера у прошлој сезони беспрекорно функционирала. Коначно може и то бити истина — за врло органичене, глазбено скромне људе, који не осећају прелаз оригиналног дела у пародију.

Признајући његова знања преузета од Reinhard-a, Wagner-a Bahr-a, Busse-a итд. и наглашујући његово „кубично“ незнање, непознавање и према томе игнорирање темеља једне опере — т. ј. оркестра — саветујем у осталоме сирупском критичару Д. Ф.-а да прочита *Oskar Schmitz*-ову књигу „*Wirkung der Kritik*“ и да неколико година слуша оперна и симфоничка дела великих глазбеника као: *Claude Debussy, Richard Strauss, d'Albert, Max Reger, Rimski-Kozakov* и др., да се неби тако често заљубио у духовите изразе: атонал, футуристички, кубистички итд. — јер је то увек мерило за интелектуални капицитет дотичног писца. *Si tacuisses.....!*

Hispano-Suiza.

„Савремени Нови Сад“ је потпуно независан лист, који служи искључиво унапређењу нашега града.

ПОЗОРИШТЕ

Пошто су ми се услед фрапантне критике глазбеног „Феникса“ Д Ф.-а зауљиле све свећице (или. како неки стручњоци кажу „угасиле„), препуштам одговор на исту мом верном другу *Hispano Suizi.* **Renault.**

Демократско „Јединство“ постало недељни лист

Војвођанска српска штампа осуђена на пропаст.

Како смо из најпоузданијег извора извештени, управа новосадског демократског листа „Јединства“, који је до сада излазио два-три пута недељно, постаће од 1. августа недељни лист. У демократским круговима се тврди, да је за Нови Сад и околину довољно, ако имају партијски лист, који излази једанпут недељно, тим пре што за лист неће нико да подноси материјалне жртве и да га стварно потпомаже.

У радикалским круговима се ова појава тумачи на тај начин, што се верује, да је самостална демократска странка у последње време изгубила много својих присталица, па је према томе и интересовање за сам лист ослабило.

Ми, са наше стране необично жалимо, што Нови Сад све више губи своје српске листове, а нарочито жалимо, што баш „Јединство“ постаје недељни лист. Јединство је у последње време било веома добро уређено, лист је био у сваком погледу интересантан, информативан и обраћао је нарочиту пажњу локалним стварима. Одиста је велика штета, што за српске листове нико не мари и што се дозвољава, да српска штампа због тесногрудости и немарности публике, полагано, али сигурно пропада.

Читајте и ширите Савремени Нови Сад!

ЈЕДНА ИСПРАВКА

У свези са једном нотицом у прошлом броју нашега листа, умолио нас је г. Е. Поповић-Пецијa да изјавимо да он нема никакве везе са лупањем прозора Русима у Футогу па према томе она нотица није оправдана. Молимо наше поштоване читаоце да ово узму на знање. *Ур. „СНС.“*

Нови Саде, зар ти немаш стида?

Примамо овај чланчић од једног нашег грађанина.

Прошле недеље је један полицај ишао од куће до куће, што обично чини, кад треба у знак светковине истаћи заставу на куће и рекао, да се заставе истакну на куће, јер ће добровољци имати свечаност, биће им предати војни крстови чешки, од стране изасланика чешког војног министарства. Биће параде! Приметио сам и пре, а мислим и многи други грађани, да на појединим кућама не може распознати какве су заставе истакнуте, боја се не види, него само прљаво платно, на некима издеране крпе, а некима висе неколико пантљика издерани, а неким кућама пак нема заставе ни од корова. Овом приликом узео сам себи времена, па сам обишао главне улице, да видим како су грађани приликом овом окитили своје куће са заставама. Што сам видио, то је прави шкандал! На свакој 6—7. кући је било истакнуте и то назови заставе, праве крпе, изузетка је врло мало било, чак и на зградама наших неких надлештва и јавни установа, биле су јадне истакнуте заставе. Па господо из градске куће; наша власт; немојте дозволити, да се пред странима срамотимо и да нас анационални елементи подмукло исмевају. Та ово је профанисање наше светиње, народни и државни емблема! Ми родољубиви грађани захтевамо од проширеног градског савета, да донесе од неколико параграфа штатут-правилник о декорисању града са заставама, нека се у том штатуту определи, када се имају заставе истаћи, када скинути, даде какве величине, да се истакну, на сваки начин веће на једноспратне и вишеспратне а мање на приземне зграде. После, да се на видно место истакну, а не као сад, да на крову кроз рупу истуре врх од назови барјака. А и дотле, док се тај штатут донесе, нека градска капетанија наредбом услове определи и да захтева, да њезини органи контролишу, да се наредба и извршава. Ја знам, да је наређено, да се после свечаности имају заставе скинути, па ипак има који по осам дана не скидају и ником ништа, то не види нико од полиције. У првом реду наша надлештва, јавне установе треба да предњаче и да се утркују чија ће застава бити лепша и већа, па ће онда и грађани се надметати. Јер када је свечаност, нека се видна значка да са истакнућем лепи, чисти и в лики застава, н онда ће сваки осетити да је свечан дан. Ко неће из срца да поштује нашу народну заставу, тога треба приморати, та ту је национална омладина, па нека води о том рачуна, држим да је њена морална дужност, да припомогне са лепим начином, да када је свечаност — свечан дан - да редовни барјаци буду истакнути на свакој кући у Н. Саду.

Идемо да видимо?!

Његушевац

ХАЈД, ДА БУДЕМО ЛОКАЛПАТРИОТИ

Исправак, који може послужити и као као добра реклама

Од управе д. д. Штранда добили смо јуче следећи допис:

Поштовано Уредништво!

У вези са чланком, који је објављен у Вашем цење-

ном листу, у броју од 12. јула, слободни смо — не само у интересу и до сада брижљиво чуване репутације „Штранда“, него и *у интересу истине* — да Вас замолимо, да у вашем наредном броју о б ј а в и т е, како није истина, да су на Штранду, било наши намештеници, било посетиоци, било у кабинама, било на ком другом месту Штранда, нашли какав му драго предмет, који би дао повода, да се посумња у добар глас и морал Штранда.

Пошто оваке вести могу озбиљно нашкодити доброме гласу Штранда, то се користимо приликом, да констатујемо, како је новосадски Штранд у погледу лепоте и признатог морала далеко познат, чак и преко границе наше државе и да га баш због тога толико посећују. Зато, већ и из локалног патриотизма, молимо новосадску штампу, да нас срдачно помаже у чувању тог доброг гласа и у унапређивању ове тако корисне установе.

Изволите примити уверење о нашем искреном поштовању. **Штранд д д.**

Прво што морамо приметити, то је, да овај исправак не одговара прописима закона о штампи, па га према томе нисмо били дужни донети. Али управа нас моли, *„да будемо локалпатриоти и да ту управу срдачно помажемо у чувању тог доброг гласа и у унапређивању тако корисне установе“.*

Наш чланак „Пикантерије са штранда“, који је изашао у прошлом броју „С. Н. Сада“ констатовао је само чињенице, потврђене од стране самих чланова управе д. д. Штранда. Господа, која су послала исправак, сами су причали, да су оне фамозне гумице нађене на штранду, па сада демантују своје исказе, дате у кафани, јавно, пред више с-едока. Нама није било ни на крај памети, да управу штранда позивамо на одговорност због тога, што су те гумице тамо нађене: Боже сачувај! Та ни гимназијски професори ни надзорници девојчких интерната не могу, на крају, сносити пуну одговорност, што се по школама, конвиктима и интернатима ипак одржавају љубавни састанци и развија најстрашнија љубав! Та забога, младост је младост, она тражи своје, па је у томе не може нико спречити, па чак ни најсавршенија морална полиција. А управа штранда нека нареди у будуће својим чистачима и спремачима, да гумице уклоне *на дискретнији начин* како за то не би с а з н а л а новосадска штампа!

Отварање ефектног одељења на новосадској Продуктној берзи.

Најзад је стигло и званично саопштење из Београда да је г. Министар Трговине и Индустрије решењем бр. VI. 1611. 1924. одобрио отварање ефектног одељења код Новосадске Продуктне Берзе, без права котирања валута и девиза. Ефекно одељење берзе отпочече свој рад са 1. октобром о. г. Све установе и друштва, која желе да се њихове деонице, заложнице, срећке и т. д., регистрирају и котирају на Новосадској Продуктној Берзи, нека то пријаве секретаријату берзе, који ће им доставити потребне формуларе за молбу односно пријаву.

ТАЈНА ВЕЧЕРА БР. 2.

Интимно соаре „Музичког Друштва“

У среду на вече одржало је „Музичко Друштво“ у великој сали официрског дома своју тајну вечеру. Како су истодобно и неки чланови наше редакције имали свој банкет, те су били у стању да поднесу исцрпан реферат. Код упознавања г. Пашћан је преставио г. Чобанића као свог рођеног брата, што је он свесрдно и примио. Да би објаснио велике физичке диференције, г. крупнији брат каже да је сисао маму, а ситнији тату.

После тога је одржано неколико уобичајених говора, и сам хор „М. Д.“ отпевао је врло складно неколико песама. Пошто се је друштво потпуно стерилизовало, то се је г. Чобанић решио да одржи један говор, да би подигао слом и морал присутрих чланова. Говор г. Чобанића је изгледао отприлике овако:

Госпође и господо!

Лепо смо се најели и напили, али нажалост ми друштво изгледа натмурено и вероватно ради тога што нико не уме да пије. Ја сам се господо подигао зато, да би како себи тако и Вама створио расположење за пиће. Прошле године кад је био у питању опстанак друштва, нашао се је човек, не човек него управо „deus ex malina“, који је успео да подигне друштво. Али не потпуно. Рад је мало застао све док није дошао наш садањи председник Др. Хаџи, који је просто валцерском лакоћом подигао друштво.

Надам се да ће „М. Д.“ до године бројати двоструки број чланова, ако се марљиво продужи са приређивањем оваких вечера.

У то име поздрављам друштво, а раздрагани хор је почео да пева: „Свјати Боже...“

После су се продуцирали поједини Солисти „М. Д.“. Како гђа Адамовић, наша примадона није била диспонирана, то су замолили нашег Др. Перу, као госпођина господина да нешто запева; нашто је доктор изјавио да он не пева него шприцн.

Одвиђенијих нечланова вечери је присуствовао г. Милан Оцић.

Г. Мане Бубањ је сву ту несрећу успешно преспавао на новопронађеном месту на столици.

Један са банкета **визави.**

Уредништво хвали „Савремени Н. Сад“

(Травестија на познату Змајеву „Циганин хвали свога коња“)

Читаш, — је ли? — наш „Нови Сад“
Господару стари!
Не знаш је ли лист ил' фина
Посластица.
Мећи наочари! —
Ту се можеш начитати, —
Па хајде пазари!

Ти још питаш свеска даља
Да ли ваља?
Немај бриге!
Лист је бољи и од сваке
Добре књиге.
Не можеш га у трафици
Наћи шâле, —
Ал не знају уредници
Да га хвале.

Да га поспе сувим златом
Ко не штеди, —
Још и онда 2 динара
Више вреди.

Ако има сарадника,
Места дâ му;
Ако нема: он не иште,
Не треба му.

А не слушај шта то трубе,
Мој голубе,
Та ни ми их не слушамо,
Немој ни ти,
Тај се не мож' потплатити;
У траг уђе свакој варци,
Свакој крађи,
Па де, сад му
Пара нађи!

А што питаш хоће-л моћи
Корупцији да доскочи?
Атињанин, кој' не ваља
Тај се није још родио
Којем није доскочио, —
Испрескаче он га лако
Као да је пиле неко, —
И то *уздуж* и *попреко*.

Мудра збиља, ведра шала
У листу се ређа
(— За *огласе* не питај
Јер — то њега вређа).

Иди, куме, иди, иди —
Ти још питаш дал' све видиш?
То је да се приповеда:
Види остраг ка' и с преда,
Све он види шта се ради
И по дану, и у ноћи, —
Таке су му очи

А што питаш, мој пријане,
Види-л мане?
Та зато га издајемо
Мој пријане,
Јербо види сваком мане
Такав лист је, ето, за нас
Атињане.

А како се лист распрода?
Малко брже од олује.
Сад ћеш чути, казаћу ти;
Наш колпортер с десна, с лева,
Упртио сто бројева;
Грађани га угледаше
Па сви за њим потрчаше.
Викнуше га, он се трже,
Они брзо, а он брже,
Стигоше га два, три брата,
За рукав га сваки хвата,
А голпортер преко гледа,
Па се неда.
Ал узалуд свака сила,
Публика га опколила...

Кад је стиг'о до трафике
У Рогуљин дворац леп,
Сви бројеви распродати,
Још остало само
— Пет. *(Аб.)*

Са новосадске калдрме

VII.

— Нови Сад — ноћу —

Нови Сад ноћу. То је једна тако обилна тема да би се о њој могле писати читаве књиге. Ноћни Нови Сад представља један сасма други град: други живот и други људи. Док је овај обичан Нови Сад град људи, које раде, трче за послом и парама, дотле онај други, ноћни, представља нешто сасвим ново, невиђено.....

И док онај дневни Нови Сад стално протестује против скупоће, против великих пореза — ноћни Нови Сад се чини томе невешт, он за то незна, јер он зна само за песму, вино и — жене.

По заласку сунца, када поштени новосађани лежу починак, буди се онај други, ноћни Нови Сад. Тихо и нечујно се врши та промена: једни одлазе а други долазе. Пале се силне електричне сијалице, живот по кафанама и кафаницама се буди, безброј оркестара и „капека“ почињу свој посао и наступа ново царство.....

У томе царству изгледа, нема новчане кризе и сиротиње. И по оним најгорим „пајзловима“ забављају се људи своје врсте и на свој начин. Ноћу не постоји она класна разлика, која се дању тако јако испољава. Нарочито када се људи поднапију, е онда су сви „браћа“.

У оним „бољим“ локалима (молим да се не разуме криво) скупља се нарочити свет. Ту је монденски Нови Сад. И то су типови своје врсте. Они се највише купе око сјајних лампи Бара. Монденски типови, бледи, поред absenta или шампуса они изводе модерне игре са баркињама и најозбиљније дискутују о сексуалним первезитетима.

И тако пролази сати и дани. Изјутра, када електричне сијалице устукну пред сјајем Сунца, које долази, они се полако губе да уступе место онима који долазе да раде....

И тада ћете, изјутра, видети ноћне сенке, које тихо исчезавају....

И ноћни и дневни Нови Сад живе у потпуној сагласности. Они једно другом не сметају нити желе да то чине! — један другоме уступа место, чим наступи његово време. Тако је било јуче, тако је то данас, а исто тако ће бити и сутра...

Г. Марко Краљевић на Штранду

— Уместо уобичајеног Штранд-рипорта —

(Први део овог фељтона одштампан је у 5. броју „СНС“ — Свршетак) Удар у вагон је

био тако јак да је моја глава нехотице ударила о дирек вагона тако жестоко да сам видио милион звездица. Путници су наравно сви главачке поскакали из вагона мислећи да је судар, док у ствари није била тако опасна ситуација. Шарцу се, изгледа није свидио тунел и он ни под коју цену није хтео да уђе у њега. Марко је и иначе био индиспонован због малера који су му се десили па га је овај инцидент тим више револтирао.

Скочи Марко из вагона, опсова нешто крупно цагну Шарца тако жестоко да је и мене заболело. Али све то није помогло: Шарац је тврдоглаво остао при своме и ми смо морали пешке унаоколо ићи на Штранд.

У неке стигосмо и на Штранд, (Шарца смо наравно оставили напољу). Марка сам наравно увео у почасну кабину, где се свукосмо и обукосмо „швимацуг". — Можете замислити како смо изгледали.

Марко је био предмет опште пажње. Није било тог ока које га није погледало. А наравно било је шта и гледати. Морам признати да ми је Марко у оном костиму изгледао комичан и канда њему се тако чинило јер га је стално намештао и удешавао.

Иде Марко а ништа не говори него само гледа унаоколо. А имао је што и гледати: костими наших девојака и дама били су тако слободни да управо нису били више костими него би и сам ђаво знао што су.

Видим ја да се Марку никако не свиђа тај „ђаволи" Штранд и имао сам право. Није прошло ни десетак минута а тек ће Марко мени: „хајдемо те, синко одавле, није то место за нас".

Огласи у „Савременом Новом Саду" имају одличан успех, јер њега читају сви без разлике.

КАД МУЖ НИЈЕ КОД КУЋЕ

(Савремена слика. Муж је послом отпутовао на неколико дана, а жена је искористила тај пут да закаже рандеву домаћем пријатељу. Обоје се моментално налазе у женином будоару)

Он: Дакле ти си сигурно уверена да се он неће још до сутра вратити у Н. Сад.

Она: Апсолутно сам сигурна. Тај посао ће га задржати на путу бар три-четири дана! Према томе немаш разлога да се бојиш.

Он: Та знаш како је: човек никада не може бити довољно опрезан. Ђаво би га знао може му на путу пасирати какав малер, искочи воз из шина, покраду га или што слично па да видиш онда белаја да он онако изненада бане овамо па нас овде затече. Најпаметније би било да смо ми као и обично заказали рандеву у моме стану. Ти имаш лак изговор: идем у купатило или код маникирице а он то мора да верује. И што је главно у моме смо стану сигурни.

Она: Уф, ала си бојажљив! Кажем ти: немаш разлога да се бојиш. Он неће доћи јер не може а све и да дође — па шта онда? Зар ти као његов пријатељ несмеш доћи код њега ако он није код куће? — Уосталом баш и да дође лако ћеш се ти сакрити.

Он: Лепа утеха! Ако он дође неће бити ништа, ако он дође ти ћеш се сакрити — све је то лепо и красно али ја теби велим: ако он дође и нас овде затекне онда ће бити свашта. Хвала богу твој муж не спада међу оне људе, који се боје своје сенке, па баш зато и мислим да би ме он, да ме овде нађе, испребијао на мртво име.

Она: Ви, мушкарци сте ужасне кукавице; пред женама се хвалите на сва звона а кад треба имати мало куражи — онда се одмах повлачите.

Он: Слушај! Није баш то увек ни тако. Не бојим се ја баш ни батина али не волим шкандале. Зар би то било потребно да без стварне потребе ја и твој муж се тучемо?

(Чује се кућно звонце. — Љубавник као опарен скочи са канабета — Жена га брзо угура у један орман а сама изјури напоље да види ко је то — Пауза од пет минута — Напољу се чује разговор а затим кораци — Врата се отварају и улазе муж и жена)

Муж: Замисли само душице, у последњем моменту, на железничкој станици опазио сам да сам заборавио један врло важан документ без кога уопште не би имало смисла да полазим на пут. Те ти тако ја скочим на фијакер и појурим кући да нађем тај проклети документ.

Она: (Пошто је некако прекужила први страх.) Како можеш само бити тако заборавав? Још сам те при поласку упозоравала да ниси што случајно заборавио а ти још велиш да си све понео.

Муж: Та сад како је да је; заборавио сам па заборавио (претура по ладици од писаћег стола и нађе документ). А ево га, ту је! — Е сад идем да пожурим не би ли ухватио још овај воз. Сервус!

Она: Срећан пут; па гледај да се што пре вратиш. (Обоје излазе напоље).

Она: (Пошто се вратила с поља.) Отишао је! Но, шта се бојиш? Излази напоље.

Он: (Изађе из ормана.) Вала лепо! Но само ми је још то требало. Ипак сам ја имао право када сам ти рекао да лако може доћи до циркуса. (Спрема се за одлазак). До виђења!

Она: Куда? Зар већ тако брзо?

Он: Шта; зар ти мислиш да ћу ја после свега још овде остати? Хвалим бога да се још овако дотро свршило! Ко зна можда је твој муж још што заборавио па се може поново вратити. Дакле до виђења сутра после подне у 5 сати — али код моје куће.....

Забавно вече на Штранду

Како извештач „С. Н. Сада“ дознаје, на новосадском Штрансе у најскорије време намерава приредити велика вечерња забава са следећим одабраним програмом:

1. *Поздравни говор*, држи Г. Светозар Ф. Огњановић, почасни председник Гњаваторског Удружења у Н. Саду.

2. „*Благо нама тицама*“, пева хор пострадалих од поплаве у Н. Саду. Диригент Госп. Ђ. Славнић.

3. „*О дизању кућа*“, практична упутства неувежбаним чиновницима. Предаје гр. саветник Г. С. Бошњаковић.

4. „*Цицу-Цицу*“, боксерска утакмица између г. Дра Мите Арадског и Г. Дра Ђорђа Ђеремова.

5. *Упутства* каго се *не* игра шах, предаје Госп. Ђока Петровић.

6. Кинематографски приказ: „*Кад млидија' умрети*“. Врло успела шала, У главној улози Г. Ђока Попић. Режију води Г. Пајкан Марковић, уз пратњу жандармерије.

7. „*О хватању мува*“ (са демонстрацијама) предаје Г. Јоја Будимир.

8. Кинематографски приказ: „*Владета иде кући*“ (врло шаљиво, колорирано). „Линда“ филм. (Музика свира „О послушај ме“).

На крају програма је *томбола*, на којој три младорадикала *извлаче лутрију*.

После програма опће веселе, сунчање и масирање у песку, купање и шприцање. (Сепаратне кабине са засебним улазом стоје п. т. публици целе ноћи на расположењу) Статистичке табеле о приросту становништва израдиће касније Г. Др. Вл. Јојкић.

Чист приход од ове забаве употребиће се за растуривање у народ књижевних дела Г. Васе Стајића.

Месне новости

— **Премештење.** Како смо извештени, наш уважени и симпатични колега др. *Имре Кардош* премештио је свој у целом граду добро познати монокл са левога ока на десно.

— **На берзи скачу цене вину и ракији.** Како смо од стране управе новосадске винске берзе извештени, курс вину и ракији последњих дана је необично високо скочио. Ово нагло скакање цена тумачи се тиме, што је познати члан новосадске опере г. *Милан Оцић-Мерхаба*, после краћег отсуства вратио опет у Нови Сад.

— **Допуст.** Јављају нам из новинарских кругова, да је наш цењени колега г. *Станислав Зубац* од свога листа добио допуст од дванаест месеци. Г. Зубац ће провести допуст по свој прилици у Каменици и околиним виноградима.

АУТОНОМНИ КЛУБ — НЕСТАО

Чудновато, да наши дневни листови нису забележили један страховит догађај. Према извештају, који смо добили (који до сада није потпун) већ 10 дана ни један члан Аутономног Клуба није дошао у клупске просторије, које се, као што је познато, налазе у „Пауну“.

Зли језици говоре да су аутономаши побегли испред заједљивих редактора „Савременог Новог Сада“ али ми у то не верујемо. Неки тврде да су аутономаши нашли нов локал у коме се налазе сигурни од „непозваних“.

Ми са своје стране обећавамо нашим читаоцима да ћемо у наредном броју покушати да расветлимо овај случај, тим пре што за аутономни клуб влада у нашем грађанству велико интересовање.

Гласаница за конкурс лепоте налази се данас на 12. страни

Шта ко жели у Н. Саду?

Балет од 12 пари. — *Клемес Пекелман.*

—

Француски субрету из Кабабареа за идућу сезону. — *Директор Брана.*

—

Да певам прве субрет партије. — *Матејићка.*

—

После градске помоћи, 10.000 хиљада кино посетилаца. — *Управа Нар. Позоришта.*

—

Да добијем градску помоћ, да бих исплатио феријалне гаже. — *Голубовић, благајник Нар. Позоришта.*

—

Да ми сви певачи из Пеште добију „ајнрајзебевилигунг“. — *Дуци, директор летњег Кабареа.*

—

Да научим хватати „ћошкове“. — *Родац, голман „Војводине“, пређе „Југославије“ интернационалац, најбољи лакоатлетичар у Новом Саду и канд. права.*

—

Да нам се врати Ђурика. — *Оркестар Бекеши-Пацола.*

—

Да Бог поживи сто година садашњу управу Матице Српске, а нарочито пододбор за успостављање Матичине књижаре — *Вилим Шварц.*

—

Да Бог поживи Вилима Шварца и његову „кесу“ „*извесни*“ *посредници.*

—

Да и даље остану издања Матичина по магазинима и таванима — *Матичини мишеви пацови.*

—

Да ме и даље „не брукају“ моји ревносни саветодавци — *Председник Матице Српске.*

—

Да стечем боље признање за мој „стручан“ рад и пожртвовање — *социолог Марко.*

Желим да кад се вратим са конгреса да и опет затечем пресветлог бискупа у Мајуру и да га опет могу *„целивати“* у (пресветлу ручицу) — *Павле Јелашић „типограф“*.

—

Да код стогодишње прославе Матице Српске, Управа однесе већу славу, но што је однела код последње ванредне скупштине. — *Секретар.*

—

Матица Српска треба да има своју књижару. Матица Српска не мора имати књижару. Матице Српске животно је питање, да књижару има. Гласамо дакле против свог предлога за стварање књижаре. — *Пододбор за оснивање Матичине књижаре.* —

Да пропутујем цео свет на авиону. — *Озрен Суботић.*

—

Да се у мом бирцузу одржава што више *тајних* вечера! — *Лаза Ђурђевачки*, гостионичар.

—

Да ми нико не пребацује, што пијем толике шприцере. Та за бога, ја то радим из нужде, јер морам да инспицирам своје великобројне муштерије у Новом Саду. — *Ђока Попић*, бели пекар.

—

Да се оснује Милетићева странка у Новом Саду. — *Светозар Стојанчевић,-Лаф.*

—

Да престане излазити „Видовдан“, а Јевђевић да буде протеран. — *Бокшан и Бошковић.*

—

Да Ђорђе Анђелковић никад не завири у наше локале; већ да постане трезвењак. — *Новосадски гостионичари.*

—

Да свака друга кућа постане гостиона. — *Командант ноћних чувара.*

—

Да лед буде што јефтинији. — *Светислав Пешић.*

Да престане излазити Савремени Нови Сад, а уредници предати мени на суђење. — *Милан Попић, апотекар.*

—

Да што пијанији гости долазе у Мали Париз. — *Лаза од „Малог Париза“.*

—

Да власник „Америке“ држи ладно пиво. — *Гости „Америке“.*

—

Да би прешла опасност од поплаве, потребно је, да се дунавска вода претвори у Бубњево вино, а ја својим животом јамчим, да би у року 24 сата свака опасност од поплаве прешла. — *Мерхаба — Оца.*

—

Моје су цене најпапреније у Новом Саду, а роба последња. Желим да ми гости долазе са што дубљим џепом, и то само зато, што сам леп, здрав европски човек, лепо се носим, волим све, па много и требам. — *Шеф Малог Париза.*

—

Да ја служим госте с тортама и правим што већи рачун. — *Милан од Срп. Краља.*

—

Да доживим још коју славу 7. пешадијског пука, те би на тај начин, место 50 сто (100) сендвича смазао. — *Савић глумац.*

—

Два парадајза и једну паприку. — *Ђока Цушпајз.*

—

Да новосађани на глави носе лонац а не шешир — *Сава Нишевић.*

—

Да ме жена не вија из биртије — *Спасић*

—

Да бар једној трећини грађанства вадим мушице из очију — *Др. Капамађија.*

—

Да се све моје муштерије врате натраг и да буду стални. — *Ђока Мољац*, трговац у Кисачкој улици.

Изјава

У 6. броју „С. Н. С.“ изашла је једна нотица у рубрики „Шта ко жели у Новом Саду“, а која каже: да би се оженио са девојком, која има краву и теле. И то са мојим пуним именом. Пошто имам девојку без краве и телета, то ми није потребна девојка са кравом и телетом.

Молим поштоване читаоце да ово приме к знању.

Војин Трифуновић, слагач.

НОВОСАДСКИ СУПЕРЛАТИВИ

Јак, — јачи, — *Сава Оберкнежевић.*

—

Скроман, — скромнији, — *Браца Димовић.*

—

Скрупулозан, — скрупулознији — *др. Брана Војновић.*

—

Отворен, — отворенији, — *Хаџи Динић.*

—

Калуђер, — калуђерскији, — *епископ Иринеј.*

—

Галантан, — галантнији, — *Јаша Дунђерски.*

—

Дужан, — дужнији, — *Озрен Суботић.*

—

Вредан, — вреднији, — *Воја Матић.*

—

Моћан, — моћнији, — *др. Моч.*

—

Редуциран, — редуцираније, — *Јоцика Фрушкорац.*

—

Искрен, — искренији, — *Паја Поповицки.*

„Савремени Нови Сад“ не стоји у служби ни једне политичке странке, нити се бави политиком. „Савремени Нови Сад“ се бори за добро, напредак и бољу будућност свих Новосађана.

„ЗАУЗЕТО ЈЕ“

Несавремена слика — Догађа се пред Кафаном Маријом; вече је; музика свира, кафана је пуна, нигде нема места једино за једним столом седи г. Х. сам — Други господин би хтео да седне за тај сто пошто иначе нема места. Господин У. приступи столу и настаје ова конверзација;

У.: Пардон, да ли је слободно ово место?

Х.: (потпуно хладно) *није* (чита даље новине).

У. (види да нема смисла водити даље дискусију — те према томе одлази).

(Живот у кафани и даље струји, музика свира, а г. У. из прикрајка гледа неће ли се који сто случајно испразнити да он дође до места. Наравно да гледа и на онај први сто где стоји оно фамозно „заузето“ и чека оног сретника за кога се чува она столица. Прође 5, 10 па и 15 минута а нико се не јавља. Г-ну У. се најзад досади па поново приступи г-ну Х)

У.: Пардон господине, али мени се чини да овде нико не седи, јер ево 15 минута је прошло а столица је још увек празна!

Х. (потпуно хладно) и мени се чини (чита даље новине).

У. Како? — Па ви сте ми рекли да је заузето! — А сада опет велите да није заузето? — Ја вас директно не разузем!

Х.: (спусти новине) па то је врло једноставно. Пре 15 минута је овде седио један господин, који ме је замолио да му сачувам место, па је затим отишао некуда. А сада како изгледа неће ни доћи. Дакле као што видите веома једноставна ствар!

У. (спусти нос). Дакле сада је слободно (Седне. У себи: но овај ми је подвалио.)

Шта се не може замислити у Новом Саду

Др. Пера Адамовић — без вицева.

—

Воја Машић — без „Дорнштетера“.

Др. Владан Јојкић — без пацијената.

—

Др. Брана Војновић — без опере и оперете.

—

Ђока Теодоровић — без црвеног носа.

—

Ивица Полит — без „трефера“.

—

Светислав Пешић — без балкона.

—

Газда „Таса“ — без „тантуза“.

—

Добр. Јевђевић — без „Срнаоваца“ и „Балкана“.

—

Озрен Суботић — без Позоришта и „Заставе“.

—

Душан Кенигштетлер — без дра Стеве Адамовића.

—

Фаркаш Мор — без преферанса.

—

Богољуб Стратимировић — без истине.

—

Саша Адамовић — без „капуцинера“.

—

Кертес Мор — без папрених цена.

АЛА СМО ИНФОРМИСАНИ!

Београдска „Политика“ пронашла је у Н. Саду „аустријско“ гробље. — Један наш пријатељ нам пише ово:

„У листу „Политика“ од 10 јула ове године на стр. 4 има допис из Новог Сада о освећењу споменика Јосифу Рањанину, композиста хрватске химне: „Лепа наша домовина“ које ће бити 12. јула. У томе допису има и то, да је Рањанин, као што је познато, сахрањен у Новом Саду на аустријском гробљу.

Ми знамо, да је сахрањен у Н. Саду на Успенском гробљу. По каквој ли је оно географији.“ А.

„Савремени Нови Сад“ не добија никакве субвенције, нити помоћи, па је према томе упућен једино на своје читаоце и присталице слободне, независне штампе!

Локални саобраћај Н. Сад-Каменица

Полази брод из Н. Сада у Каменицу у 4·30, 6·30, 9, 11, 13, 15·30, 17 и 19 часова.

Из Каменице полази брод за Н. Сад у 5, 7·15, 9·30, 11·30, 14, 16, 18 и 20 часова. (Брод који полази из Каменице у 16 часова а пристајаће и на Штранду).

За Штранд полази брод из Н. Сада у 14·30 и 18·30; повратак у 15 и 19 часова.

ОДЛАЗАК И ДОЛАЗАК ВОЗОВА ИЗ Н. САДА

— По новом возном реду од 1. јуна —

Одлазе из Н. Сада за:

Београд: *у 6·55, 17·38 (брзи возови);* 12·27, 17·02, 2·55, 23.

Суботицу: *11·20 и 21·15* (брзи); 9·10, 15·55, 2·08, 4·00.

Сомбор: 3·00 и 16·59.

Тител: 7·00 и 18·05.

Сенту: 3·10 и 17.30.

Беочин: 18·10.

Долазе у Н. Сад из:

Београда: *11·01, 21·03* (брзи) 8·54, 15·31, 1·54, 21·40.

Суботице: *6·45, 17·22* (брзи) 12·10, 16·37, 2.40, 21·50.

Сомбора: 2·05, 13·10.

Титела: 4·00, 13·10.

Сенте: 6·35, 15·40.

ЗА ВЛАСНИКЕ И УРЕДНИШТВО ОДГОВАРА
ВЕЛИСЛАВ СПАСИЋ

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „С. Н. Сада“ треба слати на адресу: Нови Сад, поштански фах број 188.

Огласи у „Савременом Новом Саду“ имају далеко већу вредност, него огласи у осталим дневним листовима. „Савремени Нови Сад“ се чита преко целе недеље, док се дневници још истог дана бацају и уништавају.

КОНКУРС ЛЕПОТЕ

„Савремени Нови Сад“ бр. 7.

КОНКУРС ЗА НАЈЛЕПШУ ДАМУ НА ШТРАНДУ

ГЛАСАНИЦА (1 глас)

Име и презиме.....

.....

достојна је да се назове најлепшом дамом на Штранду

ово исеци и испуни

Сазнајемо да опет неко ради на томе да Нови Сад остане без Опере. Ни један новосађанин не може се помирити са тиме да останемо без опере! Ми поново упозоравамо ту господу да се не играју ватром и не слушају оне којима би у интересу било да не дође до опорезивања биоскопа! У противном ми остајемо при ономе што смо у претпрошлом броју нашег листа рекли.

„АНЂЕО“ дрогерија

Mag. pharm. АЛБИН ШУХТАР

НОВИ САД

Краља Александра улица бр. 21.
(преко од главне поште).

12 1—3

НАЈМОДЕРНИЈЕ
француске мушке и женске
ципеле!
уз умерене цене израђује:
обућарска радња
РАГАИ и ТОМАС
НОВИ САД,
Краља Петра улица 13. у дворишту десно.
Р—1492 1—х

АУТОМОБИЛСКА ГАРАЖА И РАДИОНИЦА
ЈОСИФА ПЕШЕЊАНСКОГ
Нови Сад, Мађарска улица 53.
Оправке, продаја аутомобила и аутомобилских делова, аутогено варење, и т. д. —

Р—1550 1=х

НАЈЕЛЕГАНТНИЈА ОДЕЛА

Као и првокласну израду
по најновијем француском
и енглеском крају можете
добити само у кројачком салону
:-: ПАЈЕ ШИЛИЋА Нови Сад, :-:
Краља Петра ул. 30. I. спрат.

Штампарско подузеће „Застава“ д. д. Нови Сад, 1924.